

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р. Владко Мичов Иванов, професор в катедра „Национална сигурност и публична администрация в ЮЗУ „Неофит Рилски“, член на научно жури по конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент” в професионално направление 9.1. „Национална сигурност“, ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград, публикуван в ДВ бр.30 на 08.04.2025 г.

Основание за изготвяне на становището - Заповед на Ректора на ЮЗУ „Неофит Рилски“ № 1318/20.06.2025 г.

I. Обща оценка на качествата на кандидата, трудовете и актуалността на научната продукция

По обявения конкурс в ДВ бр. 30/08.04.2025 г. в срок е подал документи един кандидат – д-р Митко Антонов Димитров, гл. ас. в Правно-историческия факултет на ЮЗУ „Неофит Рилски“ – Благоевград. Биографията му е съчетание от престижно образование, отговорна работа в национални институции, социална активност и преподавателска дейност. Общо погледнато, цялата дейност на кандидата е свързана с институции имащи пряко отношение към националната сигурност – Министерство на отбраната, МВР, МВнР и Българското национално радио. Ръководните постове, които заема (Директор на ПВО, председател на програмния съвет на БНР, директор на дирекция „Пресцентър“ на МО и др.) не оставят съмнение относно неговата компетентност. Успоредно с професионалните изяви, кандидатът участва в създаването на документални филми, член е на СБЖ и председателства престижни синдикални и медийни организации. Многократно е удостояван с престижни награди.

Във връзка с конкурса, д-р Димитров, представя една монография, една книга на базата на защитен дисертационен труд, 15 (петнадесет) статии и доклади. Същите са публикувани в авторитетни издания и са лично дело на

кандидата, плод на системен труд и професионализъм. Плагиатство не е констатирано. Материята е в сферата заявеното в конкурса професионално направление. Трудовете са актуални и значими в епохата на глобализация, преход към многополюсен свят и студен мир, който след февруари 2024 г. е под въпрос. По този повод медийната среда също се превърна в арена на конфликти.

Кандидатът е изпълнил минималните национални изисквания.

II. Оценка на педагогическата подготовка и дейност на кандидата

Кандидатът защитава дисертационен труд през 2014 г. на тема: „Управление на знанията в БНР като фактор за опазване на националната идентичност“. В ЮЗУ води пет учебни дисциплини, свързани с европейската сигурност, медийната политика и комуникациите. Считам, че професионалният опит, социална активност и публичният образ на д-р Димитров носят принос за университета, ценни са като експертиза и са личен пример за студентите.

Горното ми дава пълно основание да считам, че кандидатът може да участва в конкурса за заемане на академична длъжност „Доцент“ в професионално направление 9.1. „Национална сигурност“, обявен от ЮЗУ.

III. Оценка на научните и приложни приноси в представените трудове и тяхната значимост

Д-р Митко Димитров е изложил своята визия за научни и приложни приноси в професионално направление 9.1. „Национална сигурност“, които приемам. В настоящото Становище, имайки предвид всички депозирани документи, те ще бъдат оценени от позицията на моите познания, професионален опит и научни виждания.

На първо място, откроявам съвременната теоретична интерпретация на основните проблеми и понятия за държавата, управлението, социалния ред, лидерството и индивидуалните цели на хората в епохата на глобализация. (Виж монографичния труд, статии № 4 и 14). Авторът съчетава постановката за националната и бъдещата глобална държава, която се задава на хоризонта чрез

революция на знанието, на технологиите, цифровизацията и желанието на хората да приемат международния ред, основан на правото, свободната търговия и общочовешките морални норми. Колкото и сложна да е тази постановка (визирана още от Маркс, Фокуяма и пр.), тя стои на хоризонта и винаги ще бъде изкушение за авангардните мислители и медиите. Брюксел вече опита да напредне по този път, но в Евразия силовите подходи надделяха над правото и тонът в институциите на ЕС бе сменен. Основен проблем в тази материя е дали държавността ражда лидери, а либерализмът може да доведе до ентропия в крайностите си. България не е изключение – десетки партии, популизъм и безотговорност разединяват нацията.

На фона на глобалния хаос, авторът противопоставя теорията за управление на знанията чрез медиите и опазване на националната идентичност с агресивни способности. Теоретичните и приложни постановки относно релацията: управление – общество – медии – сигурност, присъстват във всички представени за рецензиране трудове (особено публикации № 2, 6, 9). Кандидатът извежда три методологически елемента на успеха – хора, процеси и технологии. Очевидно е, че както всеки друг феномен, глобализацията носи сигурност и печалби за силните. За другите тя е „системна несигурност“. Отчитам, че авторът, съобразно високата си обществена позиция интелигентно обхожда конфликта между свободата и цензурата, който детерминира директно и индиректно организационната култура, управлява знанието в институциите и създава позитивна атмосфера за личността. Тук откриваме поредния проблем - мрежовите общества са арена на перманентен кибер конфликт и авторът представя поредния парадокс – тъкмо огромният процент цифрово грамотни европейци могат да се окажат офлайн, да подценят политиките за сигурност и да пропуснат съревнованието за световно лидерство.

В този смисъл приемам концепцията на автора за медийната възвръщаемост към обществото. Той предлага и интересни идеи за измерване на успеха и определяне на приоритетите в медийните програми и отчитане стойността на вложените пари, за да се насочва ефектът в желаната посока. Предлагам на автора да развие тази идея в условия на трудното взаимодействие между институциите на ЕС и националните субекти, без да подценява идеологическите фактори. Именно те понякога са най-могъщият обединител на държави, съюзи и корпорации. Това отново поставя въпроса за водещата роля на властта, мултиплицирането на идеите от медиите и формирането на социално поведение. Тук навлизаме от полето на знанията в полето на пропагандата, която някои отричаха като фактор и сгрешиха. Разчитяхме, че идеите на ЕС ще бъдат приети по естествен път и медиите следваха тази политика.

Специално внимание в трудовете е отделено на 90-годишната дейност на Българското национално радио - институция със стратегическа функция за национално обединение, културно посредничество и формиране на организационно поведение във всички социални слоеве (Публикации № 5, 11, 17). Професионално са представени възможностите на медийните жанрове и особено ролята на новините, за „изграждане на национална интегритетна тъкан“.

Високо оценявам опита на кандидата да прозре в бъдещето, чрез очертаване на новите предизвикателства пред държавата и глобалното общество (виж № 15 и 16). Авторът идентифицира и представя в теоретичен вид един изненадващо жизнен феномен - диктатурата на популизма. Интересното е, че днес той е роден от недрата на демократичната политическа система. Именно обществата на Европа се превърнаха в медийна говорилня по времето на пандемията и диспута за правата на човека (без да се акцентира на задълженията). Когато дойде опасността от конфликт на източната периферия, развитите общества вече се бяха превърнали в егоистични консуматори с активното участие на медиите, които изобилстваха с реклами и замениха

духовната си мисия с жажда за печалби. Естествено, това постави държавните приоритети далеч назад и географският (и християнски!) център на Европа се превърна в конфликтен геополитически възел на света.

Д-р Димитров успешно обобщава състоянието на медиите като арена на конфликтът между консервативните и либералните и идеологии. По същество това е противопоставяне между вярата в Бог и свободата на личността, преминаваща в атеизъм и аполитичност, подхранван от средите на безогледните разточителни, консуматори и живеещите за удоволствия. Авторът достига до един фундаментален отговор – „Понастоящем ... парите са се превърнали в нов бог и е нарушен Божият закон ... – да нямам други Богове“. Макар и представител на медийното съсловие, авторът прави извода, „че икономически модел, насочен единствено и само спрямо печалбите е деструктивен.“ Според мен авторът е достигнал до откритието, което може да върне лидерството на европейските общества – активна ценностна система и приключване с носталгичните и отбранителните (реактивни според автора) стратегии.

Очертаните приноси надхвърлят очакванията и имат голям дидактически ефект. Трудовете на кандидата са един модерен учебник за състоянието на света, актуалния теоретичен апарат и въздействието на огромната глобална публика. Тази материя е интересна за студентите и е чест за всяко учебно заведение. Тя е обобщена и поднесена от един млад човек с голям управленски опит, наблюдаващ дилемите на либералните и консервативните, войнствените и ленивите общества.

IV. Критични бележки и препоръки

Д-р Димитров е представил научна продукция, която има очертанията на осмислено познавателно поле, плод на задълбочено образование и професионална височина. Пред него е дълъг път, в който му пожелавам категорично да заяви позицията си. Обществата очакват отговори на много въпроси и на първо място - могат ли, и трябва ли да се управляват медиите, които

отдавна са обявени за зона на свобода, частна инициатива, реклами и печалби. В този контекст, управлението на държавата трябва ли (и с какви инструменти) да овладее и популизма, който разрушава много държави, доскоро считани за еталон. Въпрос на въпросите е, как ще еволюират европейските ценности и какво ще направят медиите, за да остане ЕС един от лидерите в многополюсния свят. Кой е органът, който трябва да превърне медиите в стратегически фактор за национална сигурност, без да остане в историята като цензор?

V. Заключение

Като имам предвид личните качества, активното професионално дело, приносите и перспективите, които генерират трудовете на кандидата в бъдещия научен, социалнополитически и медиен дебат считам, че категоричната ми положителната оценка е обективна и безспорна.

Гласувам положително и предлагам на научното жури да присъди на д-р Митко Антонов Димитров академичната длъжност „Доцент” в катедра „Национална сигурност и публична администрация“ на ЮЗУ „Неофит Рилски“ в професионално направление 9.1. „Национална сигурност“, в съответствие с конкурса, обявен в Държавен вестник бр. ДВ бр.30 на 08.04.2025 г.

Изготвил становището:

/Проф. д-р Вл. Иванов/

31. 09. 2025 г.

гр. София

STATEMENT

by Prof. Dr. Vladko Michov Ivanov,
Professor in the Department of National Security and Public Administration at South-West University “Neofit Rilski,”
member of the academic jury for the competition for the academic position of *Associate Professor* in the professional field 9.1 “National Security,”
South-West University “Neofit Rilski” – Blagoevgrad,
announced in State Gazette No. 30 of 8 April 2025.

Grounds for preparing the statement:

Order of the Rector of South-West University “Neofit Rilski” No. 1318/20 June 2025.

I. General Evaluation of the Candidate’s Qualifications, Publications, and the Contemporary Significance of His Research

In response to the competition announced in *State Gazette* No. 30 of 8 April 2025, a single candidate submitted application materials within the prescribed deadline—Dr. Mitko Antonov Dimitrov, Senior Assistant Professor in the Faculty of Law and History at South-West University “Neofit Rilski,” Blagoevgrad.

His biography reflects a combination of distinguished education, responsible service within national institutions, social engagement, and teaching activity. Overall, the candidate’s professional trajectory is closely connected with institutions directly related to national security—the Ministry of Defense, the Ministry of the Interior, the Ministry of Foreign Affairs, and the Bulgarian National Radio.

The leadership positions he has held—such as Director of Air Defense, Chair of the Programming Council of the Bulgarian National Radio, and Director of the Press Centre Directorate of the Ministry of Defense, among others—leave no doubt regarding his professional competence. In parallel with these professional achievements, the candidate has participated in the production of documentary films, is a member of the Union of Bulgarian Journalists, and chairs prominent trade-union and media organizations. He has repeatedly been honored with prestigious awards.

In connection with the competition, Dr. Dimitrov has presented one monograph, one book based on his defended doctoral dissertation, and fifteen (15) articles and conference papers. These have been published in reputable scholarly outlets and

represent the candidate's own original work, the product of consistent effort and professional expertise. No evidence of plagiarism has been found.

The subject matter falls within the scope of the professional field specified in the competition. The works are both relevant and significant in the context of globalization, the transition toward a multipolar world, and the state of "cold peace," which, after February 2024, has become uncertain. In this regard, the media environment has likewise turned into an arena of conflict.

The candidate has fulfilled the minimum national requirements.

II. Evaluation of the Candidate's Pedagogical Preparation and Activity

The candidate defended his doctoral dissertation in 2014 on the topic: *"Knowledge Management in the Bulgarian National Radio as a Factor for Preserving National Identity."* At South-West University, he teaches five courses related to European security, media policy, and communications. I consider that Dr. Dimitrov's professional experience, social engagement, and public profile contribute positively to the university, are valuable as expertise, and serve as a personal example for students.

On this basis, I have full grounds to consider that the candidate is qualified to participate in the competition for the academic position of *Associate Professor* in the professional field 9.1, "National Security," announced by South-West University.

III. Evaluation of the Scientific and Applied Contributions in the Submitted Works and Their Significance

Dr. Mitko Dimitrov has articulated his vision of scientific and applied contributions within the professional field 9.1, "National Security," which I fully endorse. In this statement, considering all submitted documents, these contributions will be assessed from the perspective of my knowledge, professional experience, and scholarly understanding.

First, I highlight the contemporary theoretical interpretation of the core problems and concepts concerning the state, governance, social order, leadership, and individual objectives in the era of globalization (see monograph and articles No. 4 and 14). The author integrates the concept of the national and the emerging global state, shaped by the revolution of knowledge, technologies, digitalization, and humanity's aspiration to accept an international order based on law, free trade, and universal moral norms. Despite the complexity of this framework (echoed in the works of Marx, Fukuyama, and others), it remains on the horizon and will always tempt avant-garde thinkers and the media. Brussels has already attempted to advance along this path, yet in Eurasia, coercive approaches prevailed over legal norms, and the tone in EU institutions has shifted. A fundamental issue in this field is whether statehood produces leaders, and

whether liberalism may lead to extreme entropy. Bulgaria is no exception—numerous parties, populism, and irresponsibility divide the nation.

Against the backdrop of global turmoil, the author contrasts the theory of knowledge management through media and the preservation of national identity with aggressive practices. The theoretical and applied frameworks concerning the governance–society–media–security relationship are present in all the works submitted for review (particularly publications No. 2, 6, and 9). The candidate identifies three methodological elements of success: people, processes, and technologies. It is evident that globalization, like any other phenomenon, provides security and profits to the strong; for others, it creates “systemic insecurity.” I note that the author, in line with his prominent public position, intelligently navigates the conflict between freedom and censorship, which directly and indirectly shapes organizational culture, governs knowledge in institutions, and fosters a positive environment for individuals.

Here emerges another issue—networked societies are arenas of permanent cyber conflict, and the author presents the paradox that the very high proportion of digitally literate Europeans may become offline, underestimate security policies, and miss out on global leadership competition. In this context, I endorse the author’s concept of media feedback to society. He also proposes innovative ideas for measuring success, prioritizing media programs, and accounting for the value of invested resources to direct effects toward the intended outcomes. I suggest that the author further develop this concept, considering the complex interaction between EU institutions and national actors, without underestimating ideological factors, which sometimes serve as the most powerful unifying forces for states, alliances, and corporations. This again raises questions about the leading role of authority, the multiplication of ideas by the media, and the formation of social behavior. Here we move from the field of knowledge into the realm of propaganda, which some have dismissed as a factor—and erroneously so. We had assumed that EU ideas would be naturally adopted, and the media followed this policy.

Special attention in the works is given to the 90-year activity of the Bulgarian National Radio—an institution with a strategic role in national unity, cultural mediation, and shaping organizational behavior across all social strata (publications No. 5, 11, 17). The candidate professionally demonstrates the potential of media genres, particularly the role of news, in “building a national integrative fabric.”

I highly value the candidate’s capacity to anticipate future challenges for the state and global society (see publications No. 15 and 16). He identifies and presents, theoretically, a surprisingly vital phenomenon—the dictatorship of populism—born within the democratic political system. European societies became a media forum during the pandemic and the human rights debates (without emphasis on duties). When the risk of

conflict arose on the eastern periphery, developed societies had already become selfish consumers, with active media participation, saturated with advertising and having replaced their spiritual mission with profit motives. Naturally, this pushed state priorities to the background, and the geographic (and Christian!) center of Europe became a global geopolitical hotspot.

Dr. Dimitrov successfully synthesizes the state of the media as an arena of conflict between conservative and liberal ideologies. Essentially, this represents the confrontation between faith in God and individual freedom, which, moving toward atheism and apoliticism, is nurtured by circles of heedless spenders, consumers, and pleasure-seekers. The author arrives at a fundamental conclusion:

“Currently ... money has become the new god, and God’s commandment—to have no other gods—is violated.”

Although a member of the media profession, he further concludes that “an economic model oriented solely toward profit is destructive.” In my view, the author has arrived at a discovery that can restore leadership in European societies—an active value system and the end of nostalgic and defensive (reactive, according to the author) strategies.

The outlined contributions exceed expectations and possess substantial didactic effect. The candidate’s works constitute a modern textbook on the state of the world, current theoretical apparatus, and the concerns of a vast global audience. This material is engaging for students and an honor for any educational institution. It is synthesized and presented by a young scholar with extensive managerial experience, observing the dilemmas of liberal and conservative, militant and passive societies.

IV. Critical Remarks and Recommendations

Dr. Dimitrov has presented scholarly work that reflects a coherent and thoughtful field of inquiry, the result of profound education and professional excellence. A long path lies ahead of him, during which I wish him to assert his position with greater clarity and confidence. Societies expect answers to numerous questions—first and foremost, whether and how the media long declared a zone of freedom, private initiative, advertising, and profit, should be governed. In this context, should the state—and by what means—address populism, which has undermined many states previously regarded as exemplary? The central question remains: how will European values evolve, and what role will the media play to ensure that the EU remains one of the leaders in a multipolar world? Which body should transform the media into a strategic factor for national security without being remembered historically as a censor?

V. Conclusion

Considering the candidate's personal qualities, active professional engagement, contributions, and the perspectives generated by his works for future scholarly, socio-political, and media discourse, I consider my unequivocally positive evaluation to be objective and indisputable.

I vote in favor and recommend that the academic jury award Dr. Mitko Antonov Dimitrov the academic position of *Associate Professor* in the Department of National Security and Public Administration at South-West University "Neofit Rilski," in the professional field 9.1, "National Security," in accordance with the competition announced in *State Gazette* No. 30 of 8 April 2025.

Statement prepared by:

/Prof. Dr. V. Ivanov/
31 September 2025
Sofia, Bulgaria